

Som un Estat ocupat i volem recuperar la llibertat.

Si ho reconeixem, TOT CANVIARÀ RÀPIDAMENT.

Nosaltres som (intencionadament, NO dic “nosaltres érem” o “nosaltres vam ser” SINÓ que dic “nosaltres som”) el primer Estat Europeu Constitucional: el Principat de Catalunya, pal de paller de tota la Nació Catalana i dels seus virregnats (del Mediterrani i d’Amèrica) i dels seus Consolats de Mar (arreu del món).

Aquest poderós primer Estat Europeu Constitucional va ser independent fins el 10 de setembre de 1714, està ocupat des de l’11 de setembre de 1714, va ser re-ocupat el 26 de gener de 1939 (les tropes franquistes ho tenien clar: s’anomenaven “Ejército de Liberación” a l’“Estado Español” però “Ejército de Ocupación” a Catalunya. I els catalans d’aleshores també ho tenien clar: anomenaven “Guerra d’Espanya” la guerra que ara, utilitzant la terminologia dels vencedors, inconscientment gairebé tothom en diu “Guerra Civil”), i actualment continua ocupat, sotmès a Madrid/Castilla/Estado-Español.

Quan un Estat ocupat deixa d’estar ocupat, automàticament torna a ser Estat independent sense necessitat de posar a votació res de res de res.

Del que es tracta, doncs, és d’aconseguir que l’ocupant castellano/estadoespañol se’n vagi.

Aleshores automàticament nosaltres tornarem a ser l’Estat Europeu Constitucional independent Principat de Catalunya, posseïdors del nostre Dret Català, de les nostres Constitucions Catalanes (pioneres en el món) i de la resta dels nostres Drets Històrics (a precisar). I així RECUPERAREM LA NOSTRE LLIBERTAT, podrem RECONSTRUIR LA NACIÓ i impedir EL GENOCIDI que patim des d’abans de 1714.

És clar que la primera condició –la condició *sine qua non*- per aconseguir que l’ocupant castellano/estadoespañol se’n vagi és que nosaltres ens atrevim a reconèixer obertament que els ocupants ens tenen presos i que ens estan genocidant. De fet, de 1714 ençà no es pot ni parlar de poble català, ja que un poble que no és lliure, no és poble. I menys es pot parlar “de justícia o d’ensenyament o d’economia o de res català”, ja que només hi ha “justícia i ensenyament i economia i el-que-sigui estadoespañolas aplicades en territori català”.

I hem de tenir clar que si nosaltres no diem que estem presos i que ens estan genocidant, i que recuperar ara la llibertat no és una qüestió política sinó VITAL (qüestió vital que, és clar, té aspectes polítics i té conseqüències econòmiques, però que és moltíssim més que política i economia), ningú no ho dirà per nosaltres.

Considero que aquest és el QUÈ, és a dir, aquest és el contingut clau que cal posar obertament sobre la taula, i també en el centre dels nostres escrits, de les nostres accions i de les nostres mobilitzacions. I si ho fem, veurem que aquest QUÈ generarà els necessaris COM, QUAN, QUI, ON, QUANT,..., adequats.

Avaluo que això es pot aconseguir en poc temps ja que considero (aquesta és la meva convicció!!!) que la gran majoria de persones que es consideren catalanes –siguin de família, siguin novingudes de fa moltes dècades o de fa poc temps- SENTEN que estem presos i que ens genociden, però no ho SABEN perquè ningú no ho diu públicament. Per a mi, aquest SENTIR explica l’esclatant èxit multitudinari de les grans mobilitzacions populars, i aquest NO-SABER explica una certa apatia entre mobilitzacions.

Però si s’expliqués clarament la nostra real i lamentable situació, en poques setmanes hi hauria un pas col·lectiu del subconscient al conscient i, com a conseqüència, també passaria a la voluntat de RECUPERAR LA LLIBERTAT DE SEGUIDA, i a la acció PER ACONSEGUIR-HO RÀPIDAMENT.

Per concloure: Senzillament es tracta d’afirmar-nos en la nostra continuïtat de més de mil anys. S’està dient que “TOT DEPÈN DE NOSALTRES!”. I és cert ja que NINGÚ MÉS pot donar a conèixer al món que estem presos de Madrid/Castilla/Estado-Español (i cada dia podríem mostrar-ne al món dotzenes de proves claríssimes si ens traiem la bena estadoespañola que portem posada als ulls!!!) i que ara volem tornar a ser lliures i renacionalitzar la comunitat, i així impedir el genocidi que patim des d’abans de 1714. **Però nosaltres ho estem callant i amagant... PER ARA!!!!!!!**